

Dziewiąta forma shaolińskiego klasztornego stylu walki Osiemnastu Rąk Luohan

Shaolin Luohan Shi Ba Shou Jiu Lu

Fot. 1. Mistrz Shi De Hong prezentujący ruch „Spójrz ponad barkiem w tył na księżyc” występujący w dziewiątej formie klasztornego shaolińskiego stylu walki Osiemnastu Rąk Luohan

W niniejszym artykule przykładowe praktyczne zastosowanie w walce wybranych ruchów dziewiątej formy shaolińskiego stylu walki Osiemnastu Rąk Luohan prezentują: Paweł Borys oraz Sławomir Pawłowski. Zdjęcia wykonał Mariusz Jasiński.

Sławomir Pawłowski

Gdynia, październik 2013

Oto historyczny wierszowany utwór poetycki stworzony przez mnichów świątyni Shaolin, opisujący dziewięć formę stylu walki Osiemnastu Rąk Luohan:

„Sztuka walki Osiemnastu Rąk Luohanów stworzona w świątyni Shaolin u stóp świętej góry nie ma sobie równych.

Starzy mnisi nadali ruchom dziewiętej formy następujące nazwy:

„Żółty cesarz dosiada okrakiem tygrysa, aby pokonać głupiego smoka”,

„Nie martw się, gdyż nieśmiertelny wskaże ci drogę”,

„Obróć głowę i spójrz ponad barkiem na księżyc,

jak smok skręcający swoje ciało i machający ogonem”,

„Mały chłopiec kultuwyje swoje życie duchowe,

wykonywając swoje codzienne obowiązki z Buddą w sercu”,

„Cętkowany daniel (gatunek jelenia) odwracając się podaje pyskiem kwiat”,

„Wspaniała gęś wie kiedy nadchodzi właściwa pora, by rozłożyć skrzydła”,

„Małpa chwyta i pokazuje brzoskwinie”,

„Kui Xing (1) spryskuje kroplami wody głowę żółwia”,

„Gao Zu (2) ścina mieczem Bai Di Zi”,

„Wang Xiang (3) siedzi na lodowej krze wypatrując w wodzie ryb”,

„Jaskółka gwałtownie opada (pikuje) w kierunku powierzchni wody rzeki Changjiang (4)”,

„Karp skręca ciało w trakcie skoku nad Long Lou (5)”,

„Luohan pełen vajry walczy z dzikim tygrysem (6)”,

„Czerwonogłowy żuraw spogląda z rozpostartymi skrzydłami w kierunku Jiu Zhou (7)”,

„Wu Kong wchodzi do jaskini w Shui Lian (8)”,

„Biały wąż atakując bogów martwi duchy”,

„Niebiański mistrz strzela do Tian Gou (9)”,

„Doskonała postawa przynosi efekty przez tysiąc lat”.

OBJAŚNIENIA

- Kui Xing**, tzn. „Główna Gwiazda” – zwany także „Wielkim Mistrzem Kui” lub „Wielkim Kui – Gwieździstym Księciem” jest postacią z mitologii chińskiej, bóstwem opiekuńczym osób zdających egzaminy. Często przedstawiany jest jako szczupły i pełen wigoru człowiek stojący na skorupie żółwia (lub ryby) z pędzelkiem do kaligrafii w dłoni. Żółw symbolizuje długowieczność i mądrość, a wielka ryba wodnego smoka. Według Chińczyków jego postać uosabiana jest przez jedną z gwiazd w gwiazdozbiórze Wielkiego Wozu. Kui Xing faktycznie nazywał się Zhong Kui. Był śmiertelnikiem, człowiekiem bardzo utalentowanym, wręcz genialnym. Jako student w świecie akademickim był mężczyzną niezwykle brzydkim i z tego powodu stał się typowym pośmiewiskiem i popychadłem. Po zdaniu przez niego celująco egzaminów, z powodu brzydoty odmówiono mu prawa zostania urzędnikiem państwowym. Według źródeł taoistycznych sam o sobie mawiał, że: „jest garbaty i pokrzywiony jak znak chińskiego pisma”. Gdy zrozpaczony rzucił się z urwiska, by się utopić, został uratowany przez wodnego smoka, który świadomy jego talentu dał mu stanowisko w Ministerstwie Literatury i Spraw Wewnętrznych. Jako gwiazda opiekuńcza studentów Iśni na nieboskłonie w pobliżu gwiazdy Wen Changa.

Fot. 2.

Fot. 3.

Fot. 2. Figurka Kui Xinga stojącego na głowie wodnego smoka eksponowana w Liverpool Lever Art Gallery

Fot. 3. Obraz cesarza Gaozu

2. Gaozu, tzn. „Najwyższy Przodek” (256–195 r. p.n.e.) – pierwszy chiński cesarz Zachodniej Dynastii Han. Pochodził z chłopskiej rodziny. Przed przyjęciem tytułu i imienia cesarskiego nazywał się Liu Bang.

Bai Di Zi lub Bai Di Zi Ye, tzn. legendarny „Król-Wąż” ścięty przez syna Czerwonego Cesarza.

Za młodych lat Liu Bang (późniejszy cesarz Gaozu) otrzymał zadanie eskortowania więźniów do podnóża góry Li, gdzie mieli budować mauzoleum Pierwszego Cesarza dynastii Qin – Qin Shi Huanga (259–210 p.n.e.). W trakcie podróży wielu więźniów uciekło. W związku z tym, że pozwolenie więźniom na ucieczkę było przestępstwem, Liu Bang obawiał się o swoje życie. W tej sytuacji uwolnił resztę więźniów i sam stał się uciekinierem. Z własnej woli podróżowało z nim kilku uwolnionych przez niego więźniów. W jednej z legend napotkali oni ogromnego białego węża, który zabił kilka osób swym trującym oddechem. Liu Bang zabił węża, jednakże w trakcie nocy napotkał przy drodze starą płaczącą kobietę, która płakała aż do świtu. Gdy Liu Bang zapytał ją, dlaczego płacze, odpowiedziała mu: „Moje dziecko – syn Białego Cesarza został zabity przez syna Czerwonego Cesarza”. Po wypowiedzeniu tych słów kobieta zniknęła w tajemniczych okolicznościach. Po usłyszeniu dziwnych słów staruszki ludzie podążający wraz z Liu Bangiem uznali je za proroctwo i uwierzyli, że w przyszłości ma on zostać kolejnym władcą Chin. Byli oni pod ogromnym wrażeniem całego zdarzenia, które z czasem zyskało nazwę „Początku powstania zrodzonego z zabicia Białego Węża”. Po wielu dalszych życiowych perypetiach Liu Bang faktycznie został cesarzem Chin i przyjął nowe imię Gaozu. Po upadku dynastii pozostał prosty wiersz autorstwa Zhao Boxian: „Gdy wielkość i sława synów Bai Di przeminie, któż utuli żal Zhao Wang Sun?”.

3. **Wang Xiang** (185–269) – minister na dworze Cao Wei w epoce Trzech Królestw. Nosił zaszczytny tytuł „Wielkiego Przywódcy”.

Fot. 4. Obraz przedstawiający Wang Xianga siedzącego na lodowej tafli i przypatrującego się pływającym pod nią rybom

4. **Changjiang** – chińska nazwa rzeki Jangcy Jiang (dosłownie: „Długa Rzeka”) Najdłuższa rzeka w Azji, trzecia na ziemi po Amazonce i Nilu.

Fot. 5. Rzeka Changjiang (Jangcy Jiang); źródło: infopedia.com

5. Long Lou – „Smoczy Wodospad” na rzece Yi, przy skalnych Smoczych Wrotach – Long Men w prowincji Henan, prefekturze Luoyang.

Fot. 6.

Fot. 7.

Fot. 6. Smoczy Wodospad na rzece Yi znajdował się pomiędzy jej brzegami w miejscu, w którym obecnie wznosi się widoczny na zdjęciu most (fot. S. Pawłowski)

Fot. 7. Chińskie malowidło na macie bambusowej przedstawiające karpia wskakującego do wodospadu w Long Lou (w jego dolnej części) oraz wylatującego z niego (w jego górnej części) po całkowitej fizycznej przemianie w smoka (fot. S. Pawłowski). Głęboką symbolikę powyższej sceny opisałem w artykule pt. „Long Quan, czyli styl smoka w kung-fu”, dostępnym na stronie internetowej <http://kungfu.gdyniapozarzadowa.pl/long-znaczy-smok/>

6. Vajra (wadźra, wadźra) – buddyjski symbol Wadźrajany tzn. „Diamentowej Drogi”. Oznacza nagłe błyskawiczne oświecenie, niezniszczalność. Termin ten symbolizuje prawdziwą naturę rzeczywistości, jedność wszystkich rzeczy oraz zjawisk.

Fot. 8. Vajra (wadźra); źródło: Wikipedia

Fot. 8.

Fot. 9.

Fot. 10.

Fot. 9–10. Srebrna wadźra spinająca buddyjski różaniec autora artykułu

7. Żuraw czerwonogłowy – żuraw mandżurski

Fot. 11.

Fot. 12.

Fot. 11. Obraz autorstwa Sandy Clift pt. *Biały żuraw rozpościera skrzydła*
Na obrazie widnieją namalowane czerwonogłowe żurawie mandżurskie

Fot. 12. *Żuraw – symbol długowieczności*, obraz autorstwa Wong Lui Sanga

Jiu Zhou, tzn. „Dziewięć Prowincji”. Zwrot użyty w powyższym wierszowanym utworze jest metaforą zachęcającą mnichów do prezentowania aktywnej patriotycznej postawy obrony i ochrony kraju oraz klasztoru Shaolin, jako jego części. W starożytności termin ten odnosił się do dziewięciu obszarów terytorialnych symbolicznie określających państwo chińskie. Obecnie oznacza on miasto w prowincji Guangdong, przez które przepływa Rzeka Perłowa.

8. **Wu Kong** (Sun Wukong) – powszechnie znany jako Małpi Król. Fikcyjna postać z mitologii chińskiej, bohater wielu opowieści, legend, dzieł literackich oraz malarskich. Posiadał liczne nadprzyrodzone moce, w tym nieśmiertelność. Zastąpił z bieglego posługiwania się w walce magicznym kijem, zmieniającym zgodnie z jego wolą wielkość. Na co dzień miał on wielkość zapalki i Sun Wukong nosił go schowany za uchem. Walcząc, wykonywał wiele ruchów akrobatycznych, przeplatając je figlarnym zachowaniem. Jego sposób walki widoczny jest w chińskim stylu kung-fu małpy.

Fot. 13. Obraz przedstawiający Króla Małp – Sun Wukonga

Shui Lian – okręg w prowincji Jiangsu we wschodnich Chinach.

9. **Tian Gou** (dosłownie: „Niebiański Pies”) jest jednym z uskrzydłych demonów. Zgodnie z opisem w *Shan hai jing* („Księga gór i mórz”) przypomina on nieco lisa lub długonosą małpę, gdyż posiada czerwony pysk i długi oraz wysoko osadzony na czaszce nos. Posiada skrzydła, potrafi latać, jest wysoki, głośno oddycha, żyje w górach i posiada nadprzyrodzoną moc. Jest w stanie zabić człowieka. Zgodnie z chińskimi legendami, jeśli w nocy widoczny na niebie księżyc nie był w pełni, lecz widoczny był jedynie jego fragment (tzw. „sierp”), mawiano, że niewidoczną jego część odgryzł i pożarł głodny Niebiański Pies. Uważano, że jego poddani (zwolennicy) posiadają siłę zdolną do wrywania drzew z korzeniami. W dawnych Chinach straszono nim małe dzieci nie mogące wieczorem zasnąć. Mawiano, że jeśli nie pójda do łóżek spać, przyjdzie i pożre je Niebiański Pies.

Fot. 14. Zhang Xian w otoczeniu dzieci, strzelający do Tian Gou (źródło: Wikipedia)

Zhang Xian – bóstwo opiekuńcze dzieci

Lista ruchów tworzących dziewięć formę Osiemnastu Rąk Luohan

1.	Han Juen Gua Hu	Zaprzęgnij tygrysa do wozu
2.	Tian Ren Tzy Lu	Niebiańska istota wskazuje drogę
3.	Huei Thu Wan Jue	Spójrz ponad barkiem w tył na księżyc
4.	Tung Tzy Pei Fu	Uczeń kłania się Budzie
5.	Mei Lu Sien Hua	Drewniana lalka podaje kwiat
6.	Hun Jen Dzan Tzy	Dzika gęś rozpościera skrzydła
7.	Juen Hou Tzy Tou	Małpa zrywa brzoskwinę
8.	Kuei Xi Tien Yue	Kuei Xi wskazuje na mistrza
9.	Gou Tzy Tzen Han	Cesarz Han zabija wielkiego węża
10.	Wang Xiang Wo Bin	Wang Xiang śpi na bryle lodu (na lodowej krze)
11.	Yen Tzy Dzi Suei	Zakole wody
12.	Li Yu Fan Shen	Złoty karp skręca swoje ciało
13.	Luohan Tou Hu	Luohan siedzi na tygrysie
14.	Sien He Lian Tsy	Żuraw uderza rozpostartymi skrzydłami
15.	Wo Kan Su Shen	Wo Kan napręży swoje ciało
16.	Bai She Tu Sing	Biały wąż wyciąga język
17.	Tan She Tian Gou	Strzel prędko do niebiańskiego psa
18.	Gin Na Wu Tzy	Przybierz z pełnym duchem postawę walki

Graficzne przedstawienie ruchów tworzących dziewięć formę klasztornego shaolińskiego stylu walki Osiemnastu Rąk Luohan

Rys. 1.

Rys. 2.

Rys. 3.

Rys. 4.

Rys. 4A.

Rys. 5.

Rys. 6.

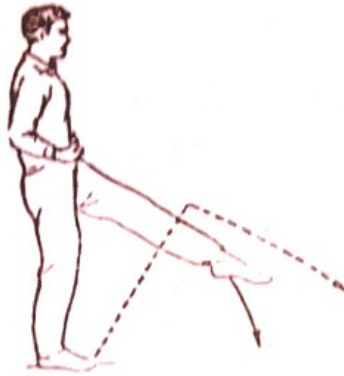
Rys. 7.

Rys. 8.

Rys. 9.

Rys. 10.

Rys. 11.

Rys. 12.

Rys. 12A.

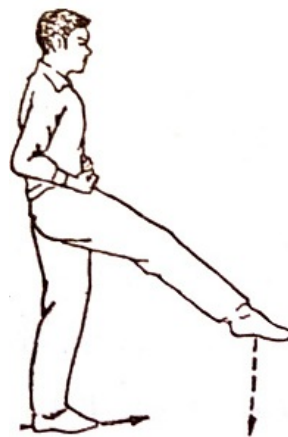
Rys. 13.

Rys. 14.

Rys. 14A.

Rys. 15.

Rys. 16.

Rys. 17. Rys. 17A.

Rys. 18.

Rys. 19.

Rys. 20.

Rys. 21.

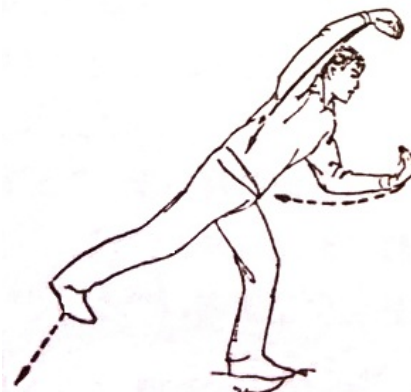
Rys. 21A.

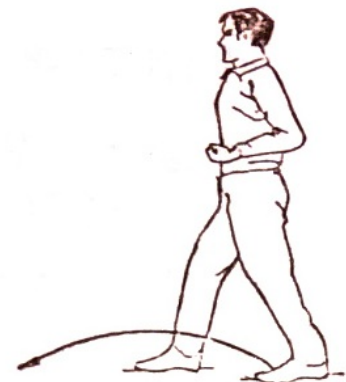
Rys. 22.

Rys. 23.

Rys. 24.

Rys. 25.

Rys. 26.

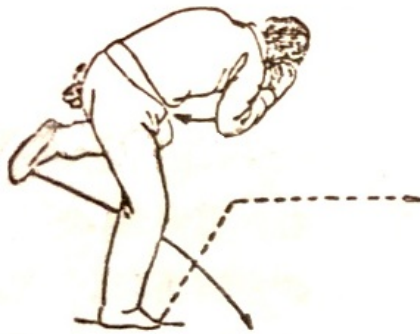
Rys. 27

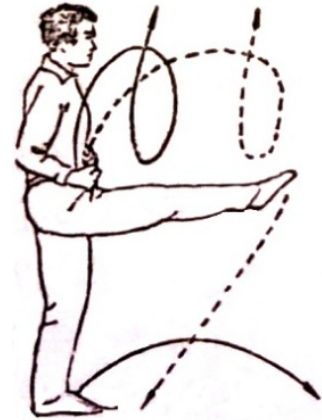
Rys. 27A.

Rys. 28.

Rys. 29.

Rys. 30.

Rys. 31.

Rys. 32.

Rys. 33.

Rys. 34

Rys. 34A.

Rys. 35.

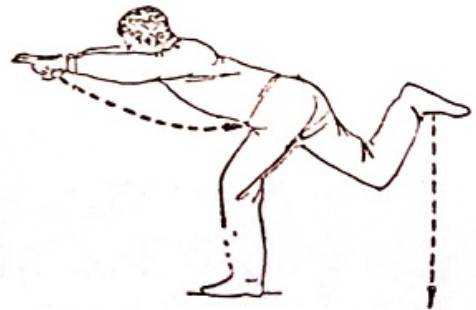
Rys. 36.

Rys. 37.

Rys. 38.

Rys. 39.

Rys. 40.

Rys. 41.

Rys. 42.

Rys. 43.

Rys. 44.

**Przykładowe praktyczne zastosowanie wybranych ruchów
dziewiętej formy shaolińskiego stylu walki
Osiemnastu Rąk Luohan**

Akcja pierwsza
Zaprzęgnij tygrysa do wozu

Fot. 15.

Fot. 16.

Fot. 17.

Fot. 18.

Fot. 19.

Akcja druga

Niebiańska istota wskazuje drogę

Fot. 20.

Fot. 21.

Fot. 22.

Fot. 23.

Fot. 22. Obraz Shi Yong Zhi (33 generacja mnichów świątyni Shaolin) przedstawiający Bodhidharmę wykonującego powyższy ruch – w rzeczywistości sytuacja taka nie mogła mieć miejsca, gdyż shaolińscy mnisi stworzyli styl walki Osiemnastu Rąk Luohan dopiero po jego śmierci

Fot. 24.

Fot. 25.

Akcja trzecia*Spójrz ponad barkiem w tył na księżyc*

Fot. 26.

Fot. 27.

Fot. 28.

Akcja siódma*Małpa zrywa brzoskwinę*

Fot. 29.

Fot. 30.

Fot. 31.

Akcja ósma*Kuei Xi wskazuje na mistrza*

Fot. 32.

Akcja dziewiąta
Cesarz Han zabija wielkiego węża

Fot. 33.

Akcja jedenasta
Zakole wody

Fot. 34. Uderzenie głową w splot słoneczny przeciwnika jest jednym z ruchów tworzących akcję o nazwie *Zakole wody*. Całość składa się z kombinacji ruchów przeciwdziałającym duszeniu, uwolnieniu się z duszenia, kontrataku skierowanego w krocze przeciwnika oraz uderzenia głową w jego splot słoneczny.

Artykuł zamieszczono na stronie internetowej

<http://kungfu.gdyniapozarzadowa.pl/shaolin-luohan-quan/> dnia 11 sierpnia 2020 roku.